

Sygn. akt IV U 1301/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 lutego 2019 r.

Sąd Okręgowy w Rzeszowie IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Anna Guniewska
Protokolant:	st. sekr. sądowy Magdalena Rykała-Płodzień

po rozpoznaniu w dniu 13 lutego 2019 r.

sprawy J. S.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

o rentę socjalną

na skutek odwołania J. S.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

z dnia 20 września 2017

znak : (...)

I. **oddala odwołanie,**

II. **zasądza od Skarbu Państwa (Sąd Okręgowy w Rzeszowie) na rzecz pełnomocnika adw. W. Z. kwotę 90 zł (dziewięćdziesiąt złotych) tytułem nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu.**

III. **zasądza od Skarbu Państwa (Sąd Okręgowy w Rzeszowie) na rzecz pełnomocnika adw. A. W. kwotę 90 zł (dziewięćdziesiąt złotych) tytułem nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu.**

Sygn. akt: IV U 1301/17

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 13 lutego 2019r.

Decyzją z dnia 20.09.2017r. znak: (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R., po rozpoznaniu wniosku J. S. z dnia 9.08.2016r. odmówił przyznania mu prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy, wskazując, iż orzeczeniem Komisji Lekarskiej ZUS z dnia 13.09.2017r. ustalono, że wnioskodawca nie jest całkowicie niezdolny do pracy.

J. S. złożył odwołanie od powyższej decyzji, wnosząc o jej zmianę. Wniósł o dopuszczenie dowodu z opinii biegłych : neurologa i psychiatry.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy podtrzymał stanowisko wyrażone w zaskarżonej decyzji i wniósł o oddalenie odwołania.

Postanowieniem z dnia 11.10.2017r. ustanowiono dla J. S. adwokata z urzędu (sygn. akt IV Uo 362/17) oraz postanowieniem z dnia 30.11.2018r. (k-61 a.s.)

W odpowiedzi na odwołanie Zakład Ubezpieczeń Społecznych wniósł o jego oddalenie.

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

J. S. urodził się (...)

W dniu 09.08.2016r. złożył wniosek o przyznanie mu prawa do renty socjalnej.

W celu ustalenia stanu zdrowia wnioskodawcy, w szczególności czy jest on całkowicie niezdolny do pracy, tj. czy utracił zdolność do wykonywania jakiegokolwiek pracy z powodu naruszenia sprawności organizmu, które powstało przed ukończeniem 18 roku życia, w trakcie nauki w szkole lub w szkole wyższej (przed ukończeniem 25 roku życia) lub w trakcie studiów doktoranckich lub aspirantury naukowej, kiedy powstała owa niezdolność do pracy i czy ma charakter trwały czy okresowy, Sąd dopuścił i przeprowadził dowód z opinii biegłych sądowych z zakresu psychiatrii i neurologii.

Biegły sądowy z zakresu psychiatrii stwierdził, na podstawie analizy dokumentacji medycznej oraz wyników aktualnie przeprowadzonego badania stanu zdrowia psychicznego, że opiniowany ujawnia objawy upośledzenia umysłowego w stopniu lekkim, zaburzenia zachowania i emocji, ZZA. Z psychiatrycznego punktu widzenia odwołujący się nie jest całkowicie niezdolny do pracy, za datę częściowej niezdolności do pracy należy przyjąć 04.01.2006r.

Biegły z zakresu neurologii stwierdził, że w aspekcie stanu neurologicznego nie prezentuje istotnych deficytów i ubytków funkcjonalnych a rozpoznana padaczka nie ma ciężkiego przebiegu.

W opinii biegłego stopień naruszenia sprawności organizmu z przyczyn wyłącznie neurologicznych nie daje podstaw warunkujących całkowitą niezdolność do pracy. W oparciu o materiały zgromadzone w aktach spawy wnioskodawca nie spełnia kryteriów całkowitej niezdolności do pracy w myśl jej ustawowej definicji.

Analizując dokumentację medyczną z przebiegu procesu diagnostyczno – leczniczego w ocenie biegłego z zakresu neurologii spełnione są kryteria częściowej niezdolności do pracy. Jako datę powstania częściowej niezdolności do pracy należy przyjąć 04.01.2006r.

Wnioskodawca wymaga dalszej terapii i kontroli w warunkach (...). Wskazane jest również prowadzenie higienicznego trybu życia z unikaniem używek, a w szczególności alkoholu.

Do opinii biegłych zarzuty wniósł pełnomocnik wnioskodawcy w piśmie z dnia 14.08.2016r. Zdaniem Sądu są one jedynie polemiką z prawidłowymi ustaleniami biegłych. Sąd Okręgowy ustalił powyższy stan faktyczny w oparciu o przedstawione dowody z dokumentów, zalegające w aktach organu rentowego, dokumentacji orzeczniczo – lekarskiej oraz aktach sądowych. Sąd dał wiarę dowodom z dokumentów, albowiem zostały one sporządzone przez powołane do tego osoby i w przepisanej formie, a ich autentyczność i treść nie budziły wątpliwości Sądu.

Sąd dał wiarę opiniom sądowo – lekarskim przeprowadzonym na potrzeby niniejszego postępowania przez biegłych z zakresu psychiatrii i neurologii. Wspomniane opinie zawierają wszystkie konieczne elementy opiniowania, w tym odnoszą się do dokumentacji lekarskiej. Z treści opinii wynika, iż zawierają one wszystkie konieczne elementy (wywiad uzyskany od wnioskodawcy i z zapisu dokumentacji medycznej, rezultaty własnych badań, wskazanie dokumentacji medycznej będącej przedmiotem analizy, rozpoznanie lekarskie i wniosek końcowy dotyczący niezdolności do pracy). Merytoryczna analiza również pozwala na przyznanie opiniom biegłych waloru wiarygodności. Opinie zostały sporządzone przez specjalistów z zakresu wskazanych przez odwołującego schorzeń i w sposób wyczerpujący

odpowiadają na pytania postawione przez Sąd. Biegli w sposób jasny i logiczny wyjaśnili motyw wydaną opinię o takiej treści, wskazując przede wszystkim na przeprowadzone badania.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje.

Odwołanie jest bezzasadne.

Zgodnie z art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 27 czerwca 2003 r. o rencie socjalnej (Dz. U. z 2018r., poz. 1340), renta ta przysługuje osobie pełnoletniej całkowicie niezdolnej do pracy z powodu naruszenia sprawności organizmu – w stopniu, który powoduje całkowitą niezdolność do pracy, które powstało przed ukończeniem 18 roku życia, lub w trakcie nauki w szkole lub w szkole wyższej – przed ukończeniem 25. roku życia, albo, jeżeli powstało w trakcie studiów doktoranckich lub aspirantury naukowej. W takim przypadku w zależności od tego czy niezdolność ma charakter trwały czy okresowy przyznawania jest renta socjalna stała lub okresowa.

Z powyższego wynika, że jedną z podstawowych przesłanek uzyskania prawa do renty socjalnej jest stwierdzenie całkowitej niezdolności do pracy wnioskodawczyni. Zgodnie z art. 12 ust. 2 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych całkowicie niezdolną do pracy jest osoba, która utraciła zdolność do wykonywania jakiegokolwiek pracy. Ocena powyższa, jako że wymaga odniesienia się do kryteriów medycznych, w szczególności do stopnia naruszenia sprawności organizmu, wymaga zasięgnięcia przez Sąd opinii biegłych dysponujących wiadomościami specjalnymi z zakresu medycyny. Ocena biegłych warunkuje dopiero dalszą analizę prawną całkowitej niezdolności do pracy.

W sprawie niniejszej istotą sporu było ustalenie, czy wnioskodawca J. S. jest całkowicie niezdolny do pracy.

Przeprowadzone w toku postępowania opinie biegłych lekarzy sądowych jednoznacznie wskazały, że wnioskodawca nie jest całkowicie niezdolny do pracy.

Z tych też względów, Sąd w pełni podzielać wnioski płynące z opinii biegłych oddalił odwołanie na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c.

O kosztach nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu – orzeczono w myśl § 15 ust.2 rozporządzenia z dnia 3.10.2016r.(Dz.U. z 2017r. poz. 1796).